

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év szeptember hó 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A gazdálkodó szervezet dolgozója által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 13.B.259/2005/39. számú ítéletét valamennyi vádlott vonatkozásában ***megváltoztatja.***

A vádlottak vesztegetési cselekményeit egységesen 10 rendbelinek minősíti.

I. r. vádlottat 100.000 (százezer),
II. r. vádlottat 80.000 (nyolcvanezer),
III. r., IV. r., V. r., VI. r., és VII. r. vádlottakat 60.000-60.000 (hatvanezer-hatvanezer)
Ft pénzmellékbüntetésre is ítéli.

A pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén valamennyi vádlott esetében 5.000 (ötezer) forintnként kell 1-1 napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

IV. r. vádlott neve helyesen:.....

V. r. vádlott tartózkodási helye:

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 10.800 (tízezer-nyolcszáz) bűnügyi költséget I. r . vádlott köteles megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Pest Megyei Bíróság I. r ., II. r., III. r., IV. r., V. r., VI. r. és VII. r. vádlottak bűnösségét 1 rb. tártettesként, folytatólagosan, gazdálkodó szervezet dolgozója által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés bűntettében, valamint 1 rb. tártettesként elkövetett csalás bűntettének kísérletében állapította meg a 2007. év november hó 28. napján kelt 13.B. 259/2005/39. számú ítéletével.

Az elsőfokú bíróság halmazati büntetésül I. r . vádlottat 1 év és 2 hónapi, II. r. vádlottat 1 évi, míg III. r., és IV. r. vádlottakat egyenként 10 hónapi, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, V.r., VI. r. és VII. r. vádlottakat pedig egyenként 8-8 hónapi, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

Az elsőfokú bíróság valamennyi vádlottat mentesítette a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól. Ezen túlmenően rendelkezett a járulékos kérdésekről is.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést valamennyi vádlott terhére a jogi minősítés súlyosítása végett, míg IV. r. vádlott és védője, V. r. vádlott és védője, VI. r. vádlott és védője, valamint VII. r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 171/2008/1. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen a fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottak cselekményét 10. rb. vesztegetés bűntettének minősítse és a vádlottakkal szemben a megfelelő visszatartás érdekében a Btk. 64. § (1) bekezdés b) pontja alapján pénzmellékbüntetést is szabjon ki.

A nyilvános ülésen I. r., II. r., továbbá III. r. vádlottak védői az elsőfokú ítélet helybenhagyását, egyben az ügyészi fellebbezés elutasítását indítványozták. IV. r. vádlott védője a fellebbezést a védenca bűncselekmény hiányában történő felmentése végett tartotta fenn. Álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás során nem nyert bizonyítást a bűncselekmény elkövetése a IV. r. vádlott terhére. A bizonyítékok a vád feltételezésén alapulnak, de azok valóságtartalma megkérdőjelezhető.

Álláspontja szerint védenca terhére megállapítható ugyan az a tény, hogy a munkavégzése során gondatlanul járt el, azonban a bűncselekmény szándékos elkövetése nem bizonyítható, ez pedig IV. r. vádlott felmentését kell hogy eredményezze a vesztegetési cselekmények tekintetében.

A védő kifejtett álláspontja szerint nem állapítható meg a vádlottak terhére a csalás büntette sem, mivel egy szükséges tényállási elem, nevezetesen a kár bekövetkeztének ténye hiányzik. A védői érvelés szerint ugyanis ezekre a helyekre jegyvásárlás nem történt, a Gold Szektor ezen helyei tehát egyébként is szabadok voltak, így valójában azzal, hogy a vádlottak esetleges személyeket beengedtek ezekre az üres helyekre, ténylegesen nem okoztak kárt.

V. r., VI. r. és VII. r. vádlott védője felszólalásában az elsőfokú ítélet megváltoztatását és védenecinek felmentését indítványozta. Érvelése szerint e vádlottakkal szemben mindössze az I. r. vádlott terhelő vallomása állt a bíróság rendelkezésére bizonyítékként, melyet azonban az I. r. vádlott a későbbiek során visszavont. A vádlottak között a nyomozati eljárás során szembesítésre nem került sor, a rendelkezésre álló tanúvallomások és az okirati bizonyítékok ugyancsak nem tartalmaznak terhelő adatokat ezekre a vádlottakra. A védő hivatkozott arra is, hogy e vádlottak neve a rendőri jelentésben sem volt feltüntetve, és kihallgatásukra is csak jóval később került sor. Álláspontja szerint a kizárólag az I. r. vádlott terhelő vallomására alapított, bűnösséget megállapító bírósági döntés nem helytálló, ellenkezőleg, a védenecinek a felmentése indokolt.

A bejelentett ügyészi fellebbezés eredményesnek, míg a vádlotti és védői fellebbezések alaptalannak bizonyultak.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Feltárta a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat és azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett akkor sem, amikor megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az elsőfokú bíróság által így megállapított tényállás túlnyomó részében megalapozott, mentes a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól és csak kis részben szorul helyesbítésre a vádlottak nyilvános ülésen tett szóbeli nyilatkozata és az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint:

- IV. r. vádlott főiskolát végzett és jelenleg értékesítőként dolgozik a T-Mobilnál havi 64.200 Ft-os jövedelemmel. Tulajdona egy 900.000 Ft értékű személygépkocsi. A vádlott nő, pár hónapos kisgyermek van.
- II. r. vádlottnak 2008. márciusában kislány született, felesége jelenleg GYED-en van.

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás már minden tekintetben megalapozott, ezért irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének részletesen tett eleget. Meggyőzően indokolta meg, hogy a IV., V., VI., és VII. r. vádlottak tagadásával szemben mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével nyert megállapítást, tehát a IV., V., VI., és VII. r. vádlottak és védőik fellebbezése ezt a mérlegelési tevékenységet támadta, amely ez a másodfokú eljárásban eredményre nem is vezethetett.

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításakor az I. és II. r. vádlottak nyomozati eljárás során tett legelső vallomásait fogadta el, amelyekből egyértelműen kiderült, hogy I. r. vádlott valamennyi vádlottársát tájékoztatta a bűncselekmény elkövetéséről, és velük az elkövetés módjában, és a bűncselekmény útján nyert pénz elosztási módjában is megállapodott.

Összességében megállapítható tehát, hogy az elsőfokú bíróság ténymegállapításai és a levont következtetései megalapozottak és ebből a tényállásból okszerűen vont következtetést a bíróság a vádlottak bűnösségére is.

Ugyancsak helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottak a Btk. 251. § (1) bekezdésében ütköző és (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő vesztegetés bűntettét követték el. Tévedett azonban, amikor ezt a cselekményt folytatólagosan elkövetettként minősítette. Az állandó bírói gyakorlat amely több eseti döntésben szerint is megfogalmazásra került ugyanis a vesztegetés esetében annyi rendbeli bűncselekményt kell megállapítani az elkövetők terhére, ahány törvényellenes kapcsolat jött létre a jogtalan vagyoni előnyök juttatásakor. A helyesen megállapított ítéleti tényállás szerint ezeknek a kapcsolatoknak a száma 10 volt, így a vádlottak által elkövetett vesztegetési cselekmény is 10 rendbeli vesztegetésre módosul. (BH. 2006/177.)

A vagyon elleni bűncselekmény jogi minősítése helytálló. Erre vonatkozóan a másodfokú bíróság nem osztotta a IV. r. vádlott védőjének álláspontját. Megállapítható ugyanis, hogy a vádlottak anyagi ellenszolgáltatás fejében olyan szektorba engedtek be embereket, akik a szektorba szóló jegyeket valójában nem vásárolták meg, így az ott tartózkodásra sem voltak jogosultak, ezzel pedig ténylegesen kárt okoztak, melynek összegét az elsőfokú ítéleti tényállás helyesen tartalmazza.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál értékelendő alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket tételesen és helyesen sorolta fel. Azok mindössze a II. és IV. r. vádlott tekintetében egészítendő ki azzal, hogy e vádlottak egy-egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodnak, mely tény a javukra enyhítő körülményként értékelendő. Ugyanakkor valamennyi vádlott terhére értékelendő a többszörös halmazat.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen értékelte akkor, amikor a vádlottakkal szemben a büntetési célokat felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabásával látta csak elérhetőnek. Megállapítható, hogy a szabadságvesztés és a próbaidő tartama is megfelel a belső arányosítás követelményének, így annak sem a súlyosbítása, sem az enyhítése nem volt indokolt. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a Btk. 64. § (1) bekezdés a) pontját figyelmen kívül hagyta és a vádlottakkal szemben nem szabott ki pénzmellékbüntetés. E mellékbüntetés alkalmazásának törvényi előfeltétele, hogy a vádlottak megfelelő keresettel rendelkezzenek, amely feltétel valamennyi vádlott esetében fennáll. Ezen túlmenően a vádlottak a bűncselekményt anyagi haszonszerzés végett követték el, így nem volt mellőzhető a pénzmellékbüntetés kiszabása, melynek mértékét a másodfokú bíróság a vádlottak tényleges vagyoni és jövedelmi viszonyai, az esetleges eltartott hozzátartozók száma, valamint a vádlottak cselekményben betöltött szerepe alapján differenciáltan határozta meg.

A bíróság pénzmellékbüntetés átváltoztatására vonatkozóan a Btk. 65. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

A felülbírálat során az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása a Be. 372. § (1) bekezdésén, míg egyéb rendelkezéseinek helybenhagyása a Be. 371. § (1) bekezdésén alapul.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozóan a Be. 381. § (1) bekezdés alapján rendelkezett, és annak viselésére az I. r. vádlottat kötelezte.

Budapest, 2008. év szeptember hó 24. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.
előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 13.B.259/2005/39. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra 5.Bf.72/2008/12. számú ítélete folytán valamennyi vádlottal szemben 2008. év szeptember hó 24. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2008. év szeptember hó 24. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:
Pécsi Orsolya
tisztviselő